

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobkyně: **E. L. H.**, proti žalované: **Komora daňových poradců**, se sídlem Kozí 4, Brno, zastoupená JUDr. Liborem Nedorostem Ph. D., advokátem se sídlem Malostranské náměstí 265/6, Praha, o žalobě proti rozhodnutí presidia Komory daňových poradců ze dne 12. 6. 2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 12. 6. 2014, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí disciplinárního senátu č. XXIII disciplinární komise

žalované (dále jen „disciplinární komise“) ze dne 28. 2. 2014, kterým byla žalobkyně uznána vinnou porušením povinností daňového poradce podle § 6 odst. 1 zákona č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky (dále jen „zákon č. 523/1992 Sb.“). Za to jí bylo uloženo disciplinární opatření ve formě peněžité pokuty ve výši 70 000 Kč.

I. Podstata věci

Žalobkyně byla uznána vinnou porušením povinností daňového poradce podle § 6 odst. 1 zákona č. 523/1992 Sb., které spočívalo v tom, že dne 17. 4. 2013 po příchodu do kanceláře společnosti PAMEX Žďár s.r.o., bez předložení plné moci, začala provádět v počítači účetní společnosti činnosti, které spočívaly v nakládání s daty společnosti PAMEX Žďár s.r.o., a to ve prospěch třetí osoby, společníka společnosti PAMEX Žďár s.r.o. F. E. Žalobkyně přitom odmítla nahlížet do účetních sestav a dokladů společnosti PAMEX Žďár s.r.o. za roky 2008 až 2012, které jednatel této společnosti J. M., v souladu s ujednáním mimořádné valné hromady společnosti, zajistil a zpřístupnil na den 17. 4. 2013 k nahlédnutí a ke kontrole společníkem společnosti F. E. a jeho daňovým poradcem. Dohodu společníků společnosti PAMEX Žďár s.r.o. na mimořádné valné hromadě, že bude F. E. za přítomnosti daňového poradce umožněno nahlédnout do účetnictví, osvědčuje veřejná listina - notářský zápis NZ 60/2013, sepsaný dne 15. 4. 2013 notářkou JUDr. Hanou Hornýšovou. Po příchodu jednatele společnosti PAMEX Žďár s.r.o. do kanceláře žalobkyně na jeho výzvu, kdo je, sdělila, že je Mgr. E. L. H., daňový poradce a právní zástupce. Zmocnění k zastupování společníka při výkonu jeho práv podle § 122 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen „obchodní zákoník“), přes výzvu jednatele nepředložila a přes výslovný zákaz jednatele pokračovala v práci s firemním počítačem a tiskla pro společníka F. E. účetní sestavy, které v nezjištěném obsahu a rozsahu odnesl ze sídla společnosti. Dále se dne 21. 5. 2013 žalobkyně dostavila do sídla společnosti PAMEX Žďár s.r.o. a žádala zpřístupnění účetních dokladů společnosti za posledních 10 let. Opět nepředložila zmocnění a jednatele, který jí požadované neumožnil, vyhrožovala podáním trestního oznámení.

Disciplinární komise dospěla k závěru, že žalobkyně jako osoba znalá práva musela bezpochyby vědět, že se společníkem společnosti PAMEX Žďár s.r.o. F. E. jde do této společnosti za účelem získání informací o účetních záležitostech společnosti ve smyslu § 122 odst. 2 obchodního zákoníku, a musela vědět, že jako odborník – daňový poradce, je povinna prokázat se zmocněním. Bez prokázání zmocnění žalobkyně vykonávala právo společníka na zpřístupnění dokladů společnosti a informace šikanujícím způsobem. Požadované doklady připravené jednatelem společnosti ke kontrole odmítla a přes zákaz jednatele osobně tiskla účetní sestavy a záznamy z účetnictví přímo z počítače společnosti PAMEX Žďár s.r.o. Úkony, které žalobkyně ve společnosti PAMEX Žďár s.r.o. dne 17. 4. 2013 a dne 21. 5. 2013 činila, tak byly podle disciplinární komise protiprávní, úmyslné, a tedy zaviněné. Žalobkyně při výkonu daňového poradenství, kdy v zájmu společníka

obchodní společnosti vstoupila do obchodních prostor této společnosti a nakládala s jejími účetními doklady a daty, nejednala svědomitě a čestně, čímž závažně porušila povinnosti, které jí ukládá § 6 odst. 1 zákona č. 523/1992 Sb. Výše uvedené představuje podle disciplinární komise disciplinární provinění obviněné daňové poradkyně.

Žalovaná výše uvedený závěr disciplinární komise potvrdila s tím, že namítala-li žalobkyně, že činnost, která je předmětem popisu skutku, nevykonávala v postavení daňové poradkyně, ale jako advokátní koncipientka zapsaná u advokáta JUDr. Jiřího Ptáčka, tak tato obhajoba žalobkyně je podle žalované účelová, a to z následujících důvodů.

Žalovaná zdůraznila, že plnou moc udělenou JUDr. Jiřímu Ptáčkoví a substituční plnou moc předložila žalobkyně až k odvolání, přičemž v řízení před disciplinární komisí ve svém vyjádření nejprve uváděla, že svoji činnost vykonávala jako jednatelka společnosti E-economy s.r.o., že v dané věci nebyla ve smluvním vztahu ani se společností PAMEX ŽĎÁR s.r.o., ani s F. E., a že sdělila společnosti PAMEX ŽĎÁR s.r.o., že je daňová poradkyně a advokátní koncipientka. Při projednávání disciplinární žaloby disciplinárním senátem pak žalobkyně uvedla, že neposkytovala daňové poradenství společnosti PAMEX ŽĎÁR s.r.o., ale pouze poradenství společníkovi panu F. E., který ji požádal o shromáždění účetních podkladů, které budou tvořit podklady trestního řízení, vedeného vůči jednateři a společníkům uvedené společnosti. Žalobkyně zdůraznila, že je vázána mlčenlivostí, neboť F. E. zastupuje advokátní kancelář, ve které koncipuje, přičemž smluvní vztah s F. E. byl ústní, za účelem získání podkladů pro chystanou žalobu.

Žalovaná zároveň zohlednila obsah notářského zápisu NZ 60/2013 ze dne 15. 4. 2013 o osvědčení průběhu a výsledku valné hromady společnosti PAMEX ŽĎÁR s.r.o., z něhož vyplývá, že v termínu od 17. 4. 2013 do 18. 4. 2013 bude F. E. umožněno za přítomnosti daňového poradce nahlédnout do účetnictví. Žalovaná vzala v úvahu též prohlášení žalobkyně před disciplinárním senátem, že jim může donést více smluv, které budou antedatovány, což podle žalované významně zpochybňuje existenci jakéhokoli písemného zmocnění v době skutku. Žalovaná tak dospěla k závěru, že je vyloučené, aby se zmocnění žalobkyně jako advokátní koncipientky týkalo posuzovaného skutku. Navíc jakékoli zmocnění advokáta a jeho substituta podle žalované nezakládá jejich oprávnění vstupovat bez souhlasu jednatele do společnosti a bez souhlasu jednatele společností tam pořizovat informace v zájmu společníka.

Závěry žalované a disciplinární komise nyní žalobkyně napadá podanou žalobou.

II. Shrnutí žaloby

Žalobkyně namítá, že v řízení o disciplinárním deliktu žalovaná nezjistila skutečný stav věci, neboť nedokazovala plnou mocí ze dne 2. 4. 2013, která byla udělena F. E. advokátu JUDr. Jiřímu Ptáčkoví, substituční plnou mocí ze dne 2. 4. 2013 a evidencí advokátů a koncipientů ČAK, podle níž je žalobkyně zapsána jako advokátní koncipientka u advokáta JUDr. Jiřího Ptáčka. V důsledku tohoto pochybení žalovaná dospěla podle žalobkyně k nesprávnému právnímu závěru o tom, že žalobkyně vykonávala předmětnou činnost jako daňová poradkyně, a proto na ni nesprávně aplikovala svoji disciplinární pravomoc.

Tento právní závěr žalovaná dovodila podle žalobkyně nesprávně, a to jednak z obsahu notářského zápisu o konání mimořádné valné hromady společnosti PAMEX ŽDÁR s.r.o., a dále žalovaná podle žalobkyně nesprávně interpretovala a aplikovala § 122 odst. 2 obchodního zákoníku. Podle žalobkyně se v tomto případě nejedná o kogentní ustanovení obchodního zákoníku, které by omezovalo okruh osob, které společník může zmocnit k nahlížení do dokladů společnosti a ke kontrole tam obsažených údajů. Takto mohou být zmocněni i další odborníci, jimž je uložena povinnost mlčenlivosti, nepochybně tedy i advokát. Proto F. E. udělil plnou moc advokátu JUDr. Jiřímu Ptáčkoví. Žalovaná podle žalobkyně zcela pominula obsah výpovědi F. E., který potvrdil, že k nahlédnutí do účetnictví společnosti PAMEX ŽDÁR s.r.o. zplnomocnil advokáta JUDr. Jiřího Ptáčka, který následně zmocnil žalobkyni jako svoji advokátní koncipientku.

Žalobkyně s odkazem na nálezy Ústavního soudu II. ÚS 189/01 a § 6 odst. 1 zákona č. 523/1992 Sb. zdůrazňuje, že postavení daňového poradce je při výkonu daňového poradenství obdobné a srovnatelné s postavením advokáta při poskytování právní pomoci. Tento závěr však platí potud, pokud skutečně daňový poradce vystupuje jako zástupce klienta, tedy existuje-li mezi nimi vztah založený zvláštním typem mandátní smlouvy ve smyslu § 3 odst. 3 zákona č. 523/1992 Sb. Pokud tomu tak není, pak „výkonem daňového poradenství“ nemůže být poskytování jakéhokoli poradenství nebo jiných úkonů na základě jiných právních úkonů či skutečností, neboť je žalobkyně nečinila jako daňový poradce. Žalobkyně činila úkony jako advokátní koncipientka, tedy jednala na pokyn advokáta při výkonu advokacie. Vzhledem k tomu, že jednání žalobkyně nebylo výkonem daňového poradenství, ale poskytováním právní služby podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon o advokacii“), nemohla být založena disciplinární pravomoc žalované. Žalobkyně proto z uvedeného důvodu namítá, že žalobou napadené rozhodnutí je ve smyslu § 77 správního řádu nicotné, neboť bylo vydáno správním orgánem, který nebyl k takovému rozhodnutí věcně příslušný.

Z výše uvedených důvodů se žalobkyně domáhá zrušení jak rozhodnutí žalované, tak prvostupňového rozhodnutí disciplinární komise. Na svém procesním postoji žalobkyně setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí vyjádření žalované

Žalovaná odmítá tvrzení, že neprovedla důkaz plnou mocí ze dne 2. 4. 2013 udělenou advokátovi JUDr. Jiřímu Ptáčkovi a substituční plnou mocí ze dne 2. 4. 2013, udělenou tímto advokátem žalobkyni. S odkazem na obsah žalobou napadeného rozhodnutí žalovaná uvádí, že na argumentaci žalobkyně reagovala dostatečně.

S odkazem na nálezy Ústavního soudu sp. zn. I ÚS 533/98 žalovaná uvádí, že obviněný z přestupku není povinen se hájit, nicméně využije-li svého práva mlčet, nelze extenzivním výkladem uložit správnímu orgánu povinnost, aby za obviněného domyslel i nepravděpodobná tvrzení a v rozhodnutí se pak s nimi vypořádal. V řízení o přestupku správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Těmto nárokům žalovaná a disciplinární komise dostála. Podle žalované bylo prokázáno, že žalobkyně v dané věci, která byla předmětem disciplinárního řízení, poskytovala daňové poradenství. Disciplinární pravomoc komory se pak vztahuje nejen na samotné poskytování daňového poradenství, ale také na veškeré úkony, k nimž je daňový poradce povinen a zavázán v souvislosti s poskytováním daňového poradenství.

S ohledem na výše uvedené žalovaná navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaná setrvala na svém procesním postoji po celou dobu řízení před soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), přitom jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci žalobních bodů, jak je žalobkyně uplatnila v podané žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Soud předně konstatuje, že žalobní argumentace obsahující pouze výčet zákonných ustanovení, které měla žalovaná porušit (§ 9 odst. 3 disciplinárního řádu žalované, § 3 a § 50 a § 52 správního řádu), není řádně uplatněným žalobním bodem. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58 (č. 835/2006 Sb. NSS) „...žalobce je též povinen vyličit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti...“. Soud se proto zabýval jen řádně uplatněnými žalobními body.

Soud zdůrazňuje, že úkolem žalované jako odvolacího orgánu bylo zejména reagovat na odvolací námitky a případně doplnit argumentaci disciplinární komise. Při soudním přezkumu odvolacího rozhodnutí je třeba vzít v úvahu, že ve správním řízení tvoří rozhodnutí obou stupňů jeden celek, stejně tak je třeba argumentaci žalované

posuzovat i z toho hlediska, zda se dostatečně opírá o důvody skutkové, jež plynou ze skutkových podkladů správního rozhodnutí a jsou součástí správního spisu. Těmto povinnostem podle zdejšího soudu žalovaná dostála. Žalobou napadené rozhodnutí se opírá o skutkové podklady, z nichž vyplývá dostatečný skutkový stav tak, aby žalovaná mohla potvrdit správnost závěrů disciplinární komise, která provedla důkazy jednak listinami a jednak výpovědí svědků a účastnickou výpovědí žalobkyně. Stejně tak žalovaná zohlednila i to, že žalobkyně až k odvolání přiložila plné moci na podporu svého tvrzení, že ve společnosti PAMEX ŽDÁR s.r.o. nejednala jako daňová poradkyně. Žalovaná nicméně na základě skutkových podkladů shromážděných disciplinární komisí měla za jednoznačně prokázané, že žalobkyně jednala jako daňová poradkyně a že je tedy vyloučené, aby jednala jako advokátní koncipientka. Obhajobu uplatněnou žalobkyní v odvolání, i s přihlédnutím k účastnické výpovědi žalobkyně v průběhu disciplinárního řízení, vyhodnotila žalovaná jako účelovou. Není tak důvodná žalobní námitka, že disciplinární komise, resp. žalovaná, nezjistila dostatečně skutkový stav a nezohlednila plné moci předložené v rámci odvolání.

Podstatou projednávané věci je posouzení zákonnosti postupu žalované, která vůči žalobkyni jako daňové poradkyni uplatnila svoji disciplinární pravomoc a uložila jí disciplinární opatření ve formě peněžitě pokuty ve výši 70 000 Kč. Namítá-li v této souvislosti žalobkyně nicotnost žalobou napadeného rozhodnutí žalované a prvostupňového rozhodnutí disciplinární komise, a to z toho důvodu, že jednání, v němž je spatřováno disciplinární provinění, nespáchala jako daňová poradkyně, a tudíž disciplinární pravomoci žalované nepodléhá, tak tato argumentace žalobkyně je nesprávná.

Zdejší soud zdůrazňuje, že taková vada by měla za následek pouze nezákonnost postupu žalované a disciplinární komise. Pokud jde o vady způsobující nicotnost rozhodnutí správního orgánu, tak jednou z takových vad je absolutní nedostatek věcné příslušnosti k rozhodnutí. Žalobou napadené rozhodnutí však bylo vydáno žalovanou jakožto veřejnoprávní korporací vykonávající veřejnou správu na úseku daňového poradenství, v rámci jejích kompetencí, do nichž spadá i sankcionování disciplinárních provinění daňových poradců. Proto nelze vyslovit nicotnost rozhodnutí žalované a rozhodnutí její disciplinární komise o spáchání disciplinárního provinění žalobkyně z důvodu absolutní věcné nepříslušnosti, resp. chybějící pravomoci žalované (§ 76 odst. 2 s. ř. s.). Nicotnost rozhodnutí žalované o disciplinárním deliktu daňového poradce nemůže způsobit to, že daňový poradce se nedopustil vytýkaného jednání v souvislosti s poskytováním daňového poradenství.

Podle § 1 písm. a) zákona č. 523/1992 Sb. je daňovým poradenstvím poskytování právní pomoci a finančně ekonomických rad ve věcech daní, odvodů, poplatků a jiných plateb (dále jen „daně“), jakož i ve věcech, které s daněmi přímo souvisejí.

Podle § 3 odst. 3 věty první zákona č. 523/1992 Sb. se daňové poradenství poskytuje na základě smlouvy uzavřené mezi daňovým poradcem nebo hostujícím daňovým poradcem a klientem.

Podle § 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 523/1992 Sb. může komora za závažné nebo opětovné porušení povinnosti podle tohoto zákona nebo zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu daňovým poradcem (dále jen "disciplinární provinění") daňovému poradci uložit, nejde-li přitom o trestný čin, pokutu až do výše 100 000 Kč.

Podle § 122 odst. 1 obchodního zákoníku vykonávají společníci svá práva týkající se řízení společnosti a kontroly její činnosti na valné hromadě v rozsahu a způsobem uvedeným ve společenské smlouvě, popřípadě ve stanovách.

Podle § 122 odst. 2 obchodního zákoníku mají společníci zejména právo požadovat od jednatelů informace o záležitostech společnosti a nahlížet do dokladů společnosti a kontrolovat tam obsažené údaje nebo k tomu zmocnit auditora nebo daňového poradce.

Z obsahu spisu žalované vyplynulo, že v řízení před disciplinární komisí se žalobkyně dne 1. 11. 2013 vyjádřila tak, že dne 17. 4. 2013 a dne 21. 5. 2013 nevystupovala ve společnosti PAMEX ŽDÁR s.r.o. jako daňová poradkyně. Uvedla, že shromažďovala pro F. E. podklady pro trestní řízení, přičemž v této věci jej zastupuje advokátní kancelář, v níž žalobkyně koncipuje. Při jednání disciplinárního senátu žalované pak uvedla, že F. E. poskytovala poradenství „jako jiný subjekt“ na základě ústní dohody, neboť ji požádal o shromáždění podkladů pro trestní řízení, a nikoli daňové poradenství. Z obsahu spisu žalované dále vyplynulo, že F. E. v disciplinárním řízení vypověděl, že se osobně účastnil mimořádné valné hromady, kde bylo dohodnuto, že mu bude umožněno za přítomnosti daňového poradce nahlédnout do účetnictví. Žalobkyni na doporučení požádal o právní pomoc, neboť se chtěl dostat do účetnictví, protože informace a podklady z účetnictví neměl. Na dotaz disciplinárního senátu, zda žalobkyni udělil zmocnění, v jakém rozsahu a jaké pokyny jí dal, žalobkyně bez vyzvání vstoupila do průběhu výpovědi a uvedla, že svědek porušuje mlčenlivost. Poté F. E. odmítl vypovídat. Z notářského zápisu NZ 60/2013 ze dne 15. 4. 2013, který osvědčuje průběh a výsledky jednání mimořádné valné hromady společnosti PAMEX ŽDÁR s.r.o., kterým bylo v disciplinárním řízení dokazováno, vyplývá, že v termínu od 17. 4. 2013 do 18. 4. 2013 bude F. E. umožněno, za přítomnosti daňového poradce, nahlédnout do účetnictví společnosti PAMEX ŽDÁR s.r.o.

Nosné právní a skutkové důvody napadeného rozhodnutí žalované zpochybňuje žalobkyně tím, že jednání, které je předmětem popisu skutku, nespáchala při výkonu daňového poradenství ve smyslu zákona č. 523/1992 Sb., nýbrž jako advokátní koncipientka zapsaná u advokáta JUDr. Jiřího Ptáčka, kterému byla F. E. udělena dne 2. 4. 2013 generální plná moc. Advokát JUDr. Jiří Ptáček dne 2. 4. 2013 zmocnil žalobkyni, jako jeho advokátní koncipientku, aby jej zastupovala při poskytování právních služeb. Kopie těchto plných mocí předložila žalobkyně k odvolání. Žalobkyně zároveň nezpochybňuje to, že se popsaného skutku dopustila, a ani to, že se do společnosti PAMEX ŽDÁR s.r.o. dostavila s F. E., že se tu

představila jako daňová poradkyně a právní zástupkyně, a že své zmocnění žádnými listinami jednateli společnosti PAMEX ŽDÁR s.r.o. nedoložila.

O tom, že je žalobkyně zároveň daňovou poradkyní, s číslem osvědčení 2511, vedenou v seznamu daňových poradců, není mezi účastníky řízení sporu. Zdejší soud zdůrazňuje, že je-li žalobkyně daňovou poradkyní ve smyslu § 4 zákona č. 523/1992 Sb., tak tato skutečnost představuje garanci pro to, že bude plnit profesní standardy daňového poradenství a že poskytuje daňové poradenství v souladu se zákonem č. 523/1992 Sb. V této souvislosti soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2006, č. j. 2 As 28/2006 - 49, č. 1137/2007 Sb. NSS, z něhož vyplývá, že vzhledem ke zvláštnímu postavení a povinnostem advokáta, jež vyplývají ze zákona o advokacii, mohou státní orgány, jež vedou řízení o právech a povinnostech osob, oprávněně předpokládat, že jedná-li advokát za určitou osobu, je třeba mít v pochybnostech za to, že za ni jedná v rámci zmocnění, jež mu tato osoba udělila, nevyjde-li najevo opak.

Podle zdejšího soudu lze tento závěr nepochybně aplikovat i ve vztahu k daňovému poradci. Tvrdí-li tedy daňový poradce, že jedná jménem klienta jako „daňový poradce a právní zástupce“, jako tomu bylo v případě žalobkyně, je třeba mít v pochybnostech za to, že za něj jedná na základě zmocnění v mezích svého oprávnění vyplývajícího ze smluvního vztahu ve smyslu § 3 zákona č. 523/1992 Sb., nevyjde-li najevo opak. Žalobkyně však k výzvě jednatele společnosti PAMEX ŽDÁR s.r.o. své zmocnění nepředložila a nejasnosti týkající se svého postavení v době svého jednání ve společnosti PAMEX ŽDÁR s.r.o. vůči jejímu jednateli a zaměstnancům nikterak neobjasnila, přičemž i přesto ve svém jednání nadále pokračovala.

Tvrdí-li žalobkyně nyní, že jednala jako advokátní koncipientka, tak jednak předmětnou substituční plnou moc jednateli společnosti PAMEX ŽDÁR s.r.o. nepředložila, a to, že jedná jako advokátní koncipientka JUDr. Jiřího Ptáčka, mu výslovně neoznámila. Nečinila ani žádné jiné úkony, z nichž by bylo zjevné, že jedná jako advokátní koncipientka JUDr. Jiřího Ptáčka, a to konkrétně v zájmu jeho klienta F. E. Naopak z popsanych vnějších okolností jednání žalobkyně ve společnosti PAMEX ŽDÁR s.r.o., tedy z toho, že se představila jako daňová poradkyně a právní zástupkyně, ve spojení s tím, že tato společnost připravila společníku F. E. a jeho daňovému poradci na základě jednání mimořádné valné hromady v termínu od 17. 4. 2013 do 18. 4. 2013 účetnictví společnosti k nahlédnutí ve smyslu § 122 odst. 2 obchodního zákoníku, vyplývá, že žalobkyně jednala jako daňová poradkyně v rámci výkonu daňového poradenství. Je proto bezpředmětné se dále zabývat tím, že citované ustanovení obchodního zákoníku umožňovalo společníku k nahlédnutí a kontrole účetnictví obchodní společnosti zmocnit např. odborníka, tedy i advokáta JUDr. Jiřího Ptáčka, jak argumentuje žalobkyně.

Z vyjádření žalobkyně v průběhu disciplinárního řízení a z výpovědi F. E. jednoznačně vyplynulo, že obsahem jejich smluvního vztahu bylo poskytnout mu „pomoc“ při shromáždění účetních dokladů ve společnosti PAMEX ŽDÁR s.r.o. Pokud tedy žalobkyně až v odvolacím řízení žalované předložila substituční plnou

moc ze dne 2. 4. 2013, tak tato listina osvědčuje pouze to, že žalobkyně je advokátní koncipientkou, která zastupuje advokáta při poskytování právních služeb. Z plné moci udělené F. E. dne 2. 4. 2013 advokátu JUDr. Jiřímu Ptáčkovi pak vyplývá, že se jedná o generální plnou moc pro zastupování ve všech právních věcech. Dovozuje-li tedy z této plné moci a ze substituční plné moci žalobkyně i to, že ve společnosti PAMEX ŽDÁR s.r.o. dne 17. 4. 2013 a dne 21. 5. 2013 jednala jako advokátní koncipientka, tak z neomezené substituční plné moci udělené žalobkyni nic takového neplyne.

Právě s ohledem na skutečnost, že žalobkyně je zároveň daňovou poradkyní a advokátní koncipientkou, je pro posouzení jejího jednání vždy rozhodné to, jakým oprávněním se prokazuje v průběhu jí prováděných úkonů. Pokud na prokázání svého oprávnění žalobkyně při provádění úkonu rezignovala, tak povahu jejího jednání je nutno posuzovat podle výše popsaných vnějších okolností, a s přihlédnutím k tomu, jak se i sama žalobkyně jednateli společnosti PAMEX ŽDÁR s.r.o. představila, když uvedla, že je daňová poradkyně a právní zástupkyně. Zdejší soud má tak argumentaci uplatněnou žalobkyní za čistě účelovou.

Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by způsobovala nepřezkoumatelnost či měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšným byl žalovaný, tomu však podle obsahu soudního spisu nevznikly v řízení o žalobě žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, přičemž s ohledem na povahu věci nebyl podle soudu dán důvod k odbornému zastoupení žalované advokátem. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2007, č. j. 6 As 40/2006 – 87, č. 1260/2007 Sb. NSS, „(...) v případě, že v soudním řízení správním vystupuje jako účastník orgán veřejné správy v oboru své působnosti, není v zásadě důvodně vynaloženým nákladem, pokud se v takovém řízení nechá zastoupit.“. Proto soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. března 2016

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu